

HØJT FRA TRÆETS GRØNNE TOP

Mel.: Emil Horneman, 1848

Tekst: Peter Faber, 1877

1.

Højt fra træets grønne top
stråler juleglansen;
spillemand, spil lystigt op,
nu begynder dansen.
Læg nu smukt din hånd i min,
ikke rør ved den rosin!
Først skal træet vises,
siden skal det spises.

2.

Se, børnlil', nu går det godt,
I forstår at trave,
lad den lille Sine blot
få sin julegave.
Løs kun selv det røde bånd!
Hvor du ryster på din hånd!
Når du strammer garnet,
kvæler du jo barnet.

3.

Peter har den gren så kær,
hvorpå trommen hænger;
hver gang han den kommer nær,
vil han ikke længer.
Hvad du ønsker, skal du få,
når jeg blot tør stole på,
at du ej vil tromme,
før min sang er omme.

4.

Anna hun har ingen ro,
før hun får sin pakke,
fi re alen merino
til en vinterfrakke.
Barn, du bli'r mig altfor dyr,
men da du så propert syr,
sparer vi det atter,
ikke sandt, min datter?

5.

Denne fane ny og god
giver jeg til Henrik;
du er stærk, og du har mod,
du skal være fændrik:
Hvor han svinger fanen køekt!
Børn! I skylder ham respekt;
vid, det er en ære
Dannebrog at bære.

6.

Børn, nu er jeg bleven træt,
og I får ej mere,
moder er i køkkenet,
nu skal hun traktere.
Derfor får hun denne pung,
løft engang, hvor den er tung!
Julen varer længe,
koster mange penge.